

PROTOS
lesní škola

Absolventská práce

Zamyšlení nad skautským zákonem

Vypracoval:

Vít Žilinský – Fido

Konzultant:

Jan Pečený – Neptun

Datum odevzdání:

3.11.2019

OBSAH

1.	ÚVOD	1
2.	CÍL PRÁCE	1
3.	SKAUTSKÝ ZÁKON.....	1
3.1	Skaut je pravdomluvný.....	2
3.2	Skaut je věrný a oddaný	4
3.3	Skaut je prospěšný a pomáhá jiným.....	5
3.4	Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta	7
3.5	Skaut je zdvořilý	8
3.6	Skaut je ochránce přírody a cenných výtvorů lidských.....	9
3.7	Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců.....	11
3.8	Skaut je veselý myslí	12
3.9	Skaut je hospodárný	13
3.10	Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích	14
4.	LITERATURA	15

1. ÚVOD

Text je možno použít jako:

- Ranní zamyšlení (slovo na den) na letním táboře
- Duchovní program pravidelných schůzek roverského kmene (družiny)
- Příprava chlapců a děvčat na skautský slib

2. CÍL PRÁCE

Vytvoření zamyšlení nad skautským zákonem pro koedukované družiny skautů a roverů z oddílů s rozšířenou duchovní výchovou.

3. SKAUTSKÝ ZÁKON

1. Skaut je pravdomluvný
2. Skaut je věrný a oddaný
3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným
4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle
5. Skaut je zdvořilý
6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských
7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců
8. Skaut je veselý myslí
9. Skaut je hospodárný
10. Skaut je čistý v myšlenkách, slovech i skutcích.

3.1 Skaut je pravdomluvný

Pravdomluvný je od slova pravda.

Co je to pravda?

Pravda existuje nezávisle na tom, co si kdo o ní myslí, nebo co o ní ví – jaké má o ní poznání. (Např. mikrosvět buněk existoval dříve, než byl objeven mikroskop.)

Člověk se svým poznáním může pravdě blížit, ale nikdy nemůže s jistotou říci, že ji celou má nebo zná. Jediný, kdo všechny skutečnosti života zná, je ten, kdo život stvořil, a to je Bůh. On sám je Pravda, a to v plnosti. A tato Pravda – Bůh, existuje nezávisle na tom, jestli v něj někdo věří nebo ne. Skaut má této Pravdě sloužit, jak sliboval. Sloužit nejvyšší Pravdě znamená Pravdu poznávat, v Pravdě žít a Pravdy se zastávat.

Skaut, který chce poznávat pravdu o životě, se musí o skutečný život také zajímat. Takový člověk neutíká jen do světa fantasy nebo do virtuálního světa, nestará se jen o sebe, ale snaží se věci a lidi kolem sebe poznat a pochopit. Snaží se rozšířit si obzor tím, že si taky něco nového přečte nebo poslechne. Nikdy si nemyslí, že už všechno ví a jen jeho názor je správný. Umí se na věci a události podívat také z pohledu druhého člověka, neodsuzuje hned všechno, co mu nesedí a čemu nerozumí.

Pravdivě žít

O pravdivém člověku se říká, že jeho myšlenky, slova i skutky jsou v harmonii – souladu. To znamená, že takový člověk neřekne něco, co si nemyslí a neudělá něco jiného, než řekl. Pravdivý člověk neříká lži, polopravdy, domněnky a klepy. Neslibuje to, o čem ví, že nemůže splnit, a když něco slíbí, udělá vše pro to, aby to splnil. Pravdivý člověk přizná bez falešné pokory, že něco umí a stejně poctivě řekne, že to neumí nebo neví. Pravdivý člověk si nenamlouvá dobré ani špatné vlastnosti, které nemá. Jistě se každý z nás ve svém okolí setkává s takovými lidmi, kteří nejen pravdivě mluví, ale snaží se pravdivě žít a tady cítíme, jak se nám s takovými lidmi dobře jedná a jak je nám mezi nimi dobře.

Pravdy se zastávat

Kdo se snaží žít v pravdě, ten není lhostejný k nepravdám a falši ve svém okolí. Nemusíme si hned představovat hrdiny, kteří pro své přesvědčení položili život a říkat si: „K tomu nebudu mít nikdy příležitost.“ Stačí vidět drobné zrady na pravdě v běžném životě lidí.

- Zastat se druhého proti pomluvám a křivdám.
- Nebát se říct svůj názor, i když vím, že bude proti většině.
- Odmítnout poslouchat prostoduché a prázdné tlachání, což ovšem někdy taky znamená vypnout televizi nebo rádio.
- Nepřijímat pochlebování druhých, i když mi to dělá dobře.
- Nevěřit hned každé informaci bez vlastního uvažování.
- Umět pojmenovat špatné věci jako špatné a neomlouvat je líbivými argumenty.

Úkol: Dnes budu nahlas říkat jen to, o čem vím jistě, že je to pravda.

3.2 Skaut je věrný a oddaný

Čemu je věrný? Čemu oddaný?

Začneme vrcholem věrnosti a oddanosti, kterou má Bůh k nám lidem. I když my lidé býváme nevěrní vůči Bohu, Bůh je stále věrný. Bůh je láska. Kdyby byl vůči svému stvoření nevěrný, popřel by sám sebe. Od této věrnosti odvozuje skaut svoji věrnost. Bůh byl věrný lidstvu hned od počátku stvoření, projevoval svou lásku člověku, kterého miloval a dal mu všechno, co potřebuje, aby byl člověk šťastný. I když se člověk od Boha vzdaloval, Bůh celé dějiny spásy obnovoval smlouvu s člověkem, a tak dokazoval svoji věrnost.

Bůh odpověděl na lidskou nevěrnost tak, že poslal svého jednorozeného Syna, který za nás zemřel na kříži, aby se nám dostalo odpuštění hříchů a vzkřísil ho pro naše ospravedlnění, abychom mohli vstát z mrtvých také my.

Skaut čerpá z této nekonečné lásky Boží a je věrný a oddaný po příkladu našeho Pána Ježíše Krista. Jako je Kristus hlavou církve, tak je hlavou skautingu, který neoddělitelně patří ke křesťanství, neboť je na Nejvyšší Pravdě a Lásce, tedy Bohu, založen. Z toho vyplývá, komu je skaut věrný: Bohu. Jako je dobrý křesťan oddaný církvi, tajemnému tělu Kristovu, i přes všechny pomluvy a špinění od nepřátel, i přes lidské chyby věřících, tak je skaut oddaný své organizaci i přes mnohé nedostatky a lidské chyby. Důležitý je směr, který vede k formaci v lepšího člověka ve společenství s Bohem a k Bohu jakožto cíli.

Věrnost a oddanost by neměla být jen abstraktní pojem, měla by se i projevovat. Projevem skautské věrnosti je láska k Bohu a ta se projevuje modlitbou a službou bližním.

Oddanost vůči skautingu se má projevovat zapojováním do činnosti, stále hlubším poznáváním tradice, formováním nových členů a spoluvytvářením bratrských vztahů. Bez hlubšího poznání skautingu nelze růst ve věrnosti a oddanosti k němu. Věrnost pak je také v tom, že i když se něco nepovede nebo selže a zklamání, vždy můžeme začít znovu.

Ovšem opravdovým příkladem skautské věrnosti a oddanosti je radostně plnit křesťanské a skautské povinnosti.

Phil Bosmans: *„Být věrný není žádné umění, když všechno jde samozřejmě a bez překážek. Jde však o to, být věrný i tehdy, když se nedaří a do cesty se staví samé překážky.“*

Úkol: Dnes budu radostně a naplno plnit svěřený úkol.

3.3 Skaut je prospěšný a pomáhá jiným

Jinými slovy, skaut je ten, kdo je ochotný pomáhat všem, kterým může pomoci. To znamená, že využívá všech těch příležitostí, které má, aby pomohl druhým. Nestačí jen rozhodnutí, že budu druhým pomáhat – to je začátek cesty, je třeba trénovat, abych potřebného viděl. A dnes v konzumní společnosti je to o to těžší.

Vryla se mi ale do paměti příhoda z vojny. Když jsem byl na vycházce, šel jsem navštívit místního faráře v menším městečku. Když jsme spolu šli po ulici a vyprávěli si, najednou přeběhl silnici na druhý chodník a bral z ruky staré ženy velký balík se slovy: „určitě je to na poštu, my jde také tím směrem, trochu vám pomůžeme.“ Jak to, že já jsem ve svých dvaceti letech nic neviděl (ale ochotu jsem měl) a on ve svých osmdesáti letech to viděl hned. Vysvětlení je jasné – celý život to trénoval, a tak se mu to stalo ctností (ctnost znamená konat dobro lehce, automaticky). A o to jde, pomáhat lehce, s radostí, a ne z povinnosti nebo kvůli skautskému zákonu.

Skaut nepomáhá ze zjištěných důvodů, ale proto, že je vnitřně přesvědčen, že je to tak správné a že takoví by měli být všichni lidé. Ví, že pomocí slabším a potřebným tak buduje lepší svět a připodobňuje se Ježíši, který je jeho učitelem.

Nemusí se jednat o velké skutky, ale i o drobnosti, jako je úsměv – ten nic nestojí a tolik pomáhá, pozdrav, pustit staršího sednout, promluvit se smutným spolužákem... a miliony drobností, které ale vidí jen ten, kdo chce a kdo o to stojí, protože má k pomoci druhým a potřebným nasměrované srdce i zrak. Touží po tom, aby kolem sebe šířil lásku, radost a pokoj.

Skaut má být pilným žákem svého učitele Ježíše Krista. Vždyť v evangeliích najde všechny modely křesťanské, přátelské a Božské lásky.

Skaut také ví, že přestože skutky lásky dělá z nezištnosti, je mu slíbena odměna v nebi. Proto skaut nedělá věci okázale, aby ho lidé chválili, ale skrytě.

Jeden příběh vypráví, že se v řece topilo dítě a nikdo neměl odvahu ho zachránit. Křik uslyšel mladý muž a bez váhání skočil do vody a dítě zachránil. Na břehu se ho lidé ptali, jak se jmenuje, že to dají do novin, ale on jednoduše odpověděl: „Jsem skaut.“

Pomoc pro to, aby byl prospěšný a dokázal pomáhat druhým, čerpá skaut v modlitbě a příkladem čestných a dobrých lidí.

Peter Weissman: „Nejtěžší skutky a činy jsou ty, které nikdo nevidí a neobdivuje. Největší bolesti jsou ty, o nichž nikdo neví a při nichž nás nikdo nelituje. Opravdová modlitba je ta, která se děje ve skrytu a jen pro Boha samotného, kdy nás nikdo nevidí a nikdo o ní neví. Nejlepší oběti jsou ty, o nichž se nikdo nedozví a nikdo je neocení. Jestliže počítáme s potleskem a s uznáním druhých, na závěr života nám nikdo nezatleská a nikdo nás neocení, protože už jsme svůj potlesk a uznání dostali.“

Úkol: Dnes budu vyhledávat příležitosti k dobrému skutku.

3.4 Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta

Skaut je přítelem všech lidí

Skaut má být přítelem pro druhé. Být pro druhé přítelem je něco jiného než chtít mít dobré přátele. Chtít mít znamená vlastnit, dělat si nárok pro sebe. Být přítelem znamená být tu pro druhého, vydávat se (sebedarování). Tento postoj na mě klade nároky, abych na sobě pracoval. To, co bych rád viděl u druhých, bych měl nalézat i u sebe.

Opravdové přátelství vyžaduje lásku k druhým. Vůči druhému mám být pravdivý, upřímný a opravdový. Chci pro něj konat dobro.

K opravdovému příteli musím mít obdiv, úctu a důvěru. Pokud se vytratí úcta, přestává i obdiv a mizí důvěra. Pokud něco zbude, tak je to soucit a lítost nad druhým, a to pro přátelství nestačí.

Přátelé se mají navzájem zušlechťovat.

Přátelé si mají navzájem odpouštět.

Přátelé se mají vzájemně obětovat pro druhého.

Vzor přátelství máme v Ježiši Kristu, který nám nabízí přátelství, a čeká na naši odpověď. Jeho přátelství nikdy nezklame, i když my často selháváme. On je nám stále nablízku, i když my na Něho zapomínáme. Pokud chceme být pro druhé dobrými přáteli a bratry, čerpejme od Něho.

Skaut je bratrem každého skauta

Skautské bratrství vyplývá ze skautského slibu: sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce. Jsme tedy děti nejvyšší Pravdy a Lásky, to znamená, že jsme mezi sebou bratři a sestry.

Jean Vanier ve své knize píše o přátelství: „*Víte, kdo je přítel? Přítel je ten, kdo mne přijme takového, jaký jsem, a nesoudí mě, když vidí mé hranice, mou zranitelnost, mou křehkost, mé postižení. Přátelství je velice jednoduchá záležitost: milovat druhého takového, jaký je, se vším, co je v něm ošklivé i krásné.*“

Brokl: „*Nikdo si tě nevšímá? Nikdo se s tebou nepřátelí? A kohopak sis všimnul ty? Co jsi pro to udělal, aby po tvém přátelství někdo toužil?*“

Úkol: Dnes se zkusím zamyslet nad tím, zda jsem pro druhé dobrým kamarádem.

3.5 Skaut je zdvořilý

Pátý bod skautského zákona vypadá zdánlivě jednoduše. Stačí se ovládnout na veřejnosti, chovat se přátelsky mezi kamarády a za všech okolností vypadat dobře, aby si lidé o mě mysleli to nejlepší. Jak se chovám v jiné partě, jak se chovám, když mě nikdo nevidí, to už je moje věc. Hlavně nebýt přistižen při tom, co by uškodilo mé pověsti.

Zdvořilost je postoj srdce, které má být zaměřeno na Pravdu a Lásku. Pokud zdvořilost nevychází ze srdce, tak je to přetvářka.

Měl jsem v oddíle skauty, kteří byli na veřejnosti „elita“ – chloubou našeho oddílu. Perfektní kroj, výborné vystupování, baviči ostatních... Ale měli jste je slyšet, když se jim něco nepodařilo třeba při fotbale... Když jsem některé skauty chválil rodičům, jak dobře se chovají na táboře, na výpravách a na schůzkách – kdejaký oddíl by mi je mohl závidět, tak se dovídám, že doma jsou drzí, hrubí na sourozence a k tomu ještě jadrná mluva.

Zdvořilost není jen někdy nějaký postoj, který se očekává, to by byla přetvářka. Zdvořilost je postoj vůči okolí, který se musíme celý život učit. Zdvořilost má u skautů růst. Zdvořilý skaut se chová uctivě v kostele i v ústraní. Zdvořilý skaut pustí druhého sednout, pomůže slabšímu, zastane se pravdy, neskáče do řeči a dává pozor, co mu chce druhý sdělit. Chodí včas na smluvené schůzky a dodržuje to co slíbil. Je neslušné omlouvat se telefonicky nebo SMS na poslední chvíli, když ví, že ostatní počítají s tím, že určitě přijde. Zdvořilý skaut se chová slušně ke svým učitelům, rodičům a vůdcům v oddíle. Zdvořilý skaut dodržuje disciplínu na schůzkách, na výpravách a na táboře – včasné nástupy, účast na programech, dodržování služeb a jejich poctivé provedení. To vše je zdvořilost vůči těm, kdo to připravují.

Zdvořilý skaut se nevysmívá, neuráží druhé, nemluví hrubě. Ve druhém vidí vždy to lepší, umí pozdravit, poděkovat, umí druhého pochválit, všimne si, co dobrého může ocenit, brání slabšího, snaží se chovat rytířsky.

Mám zkušenost, že zdvořilost je jako semínko, které se musí nedřívě zasadit, potom zalévat a okopávat a potom můžeme čekat úrodu. Zasévají vůdci svým příkladem, okopávají a zalévají rádci družin. Ovoce, které vyrostе, je většinou trvalé a skaut si ho nese do celého života.

Úkol: Dnešní den se budu snažit prožít bez přetvářky.

3.6 Skaut je ochránce přírody a cenných výtvorů lidských

Úkol chránit přírodu dostal člověk už při svém stvoření, kdy Bůh dává člověku vše stvořené k dispozici a čeká, že se člověk bude chovat jako správný hospodář. Člověk má přímou účast na božím stvoření tím, že dává rostlinám a živočichům jména a vše pojmenoval správně. První lidé znali přírodu dokonale, a proto ji milovali a chránili.

Je úkolem každého skauta, aby se upřímně snažil přírodu chránit, a tím si ji zamilovat. Přece nemůžeme mít rádi to, co neznáme, a čemu nerozumíme. Když tedy přírodu budeme poznávat, tím více ji budeme mít rádi, a proto budeme nasazeni ji chránit.

Dnešní doba nás k ochraně přírody vybízí víc než kterákoli jiná doba, protože drancování a ničení přírody v tak velké míře ještě nebylo. Nemusíme se trápit tím, co ovlivnit nemůžeme, ale hledejme alespoň drobnosti, které ovlivnit můžeme. To je smysl šestého bodu skautského zákona.

Skaut neplýtvá surovinami, neznečišťuje přírodu ani své okolí, ale zachraňuje a buduje to, co je pro přírodu prospěšné.

Je třeba si uvědomit, že vrcholem Božího stvoření není příroda ale člověk. Pokud máme věnovat péči zvířatům nebo rostlinám, je třeba se zamyslet nad ochranou člověka. A to od jeho početí až do přirozené smrti. Zde vycházíme ze skutečnosti, že každý člověk má stejnou důstojnost, protože je stvořen k Božímu obrazu. Chránit důstojnost člověka je úkolem každého, a to bez rozdílu věku, rasy nebo majetku. Je nepřijatelné, aby existoval zákon, který umožňuje vraždit nenarozené děti tzv. umělé přerušování těhotenství. Už samotný zákon lže, protože kdyby šlo o přerušování tak je možné zase obnovení, ale to už nejde, a proto je to vražda. Podobné je tomu u eutanázie, které se nazývá ukončení trápení člověka, a to je sebevražda. Člověk si sám život nedal, a tak nemá právo ho brát druhým ani sobě.

Skaut je povinen chránit svůj život i život druhých.

Bůh obdařil člověka také rozumem a smyslem pro krásu, takže člověk dovede dělat krásná díla. Stavby, sochy, obrazy, hudební skladby a mnoho jiných věcí. A tím také spolupracuje na díle stvoření. Tak jako člověk nemůže svévolně ničit přírodu, tak nemůže ničit ani cenná lidská díla. A proto je skaut ustanovený za ochránce lidského díla i přírody. Vyplývá to ze skautského slibu a pro skauta je to výsada.

Petr Hájek – Balú: Od stromu mládí k dospělosti

„Co vidím, je hodno ochrany. Na kolenou bych každého prosil, aby na tu krásu nesahal. Ochrana je opravdu poslání. Má ale svá neměnná pravidla. Není to totéž, co záchrana, která jí musí předcházet. Proto je třeba mít na paměti, že musím dobře znát a umět pojmenovat to, co budu chránit, protože jen tak se vytvoří tolik potřebný vztah úcty. Ochrana přírody i cenných výtvorů lidských rukou pak přináší veliký dar do duše. Učíme se dotýkat krásy ve všech rozmanitých podobách. Krása je společným vyzařováním nejvyšší Pravdy a Lásky. Zkusme se někdy nad tím zamyslet, až budeme vnímat vůni kvetoucích šípkových růží, hladit kůru tisíciletého tisu, vnímat chlad skalní stěny, ochutnávat studenou pramenitou vodu horských dolin nebo stát v úžasu před rozměrným obrazem dávného mistra a naslouchat vznešeným melodiím. Krása se dotýká srdce, v tom je její pravdivá složka. Láska pak říká, že tu krásu nelze ničít, ale uchovat a ukázat na ni těm, kdo jí ještě nerozumějí. To chce trpělivost: stále ukazovat, vysvětlovat, připomínat, ale i ochotně a se stejnou trpělivostí napravovat, co jiní pokazili.“

Úkol: Dnes se budu snažit vnímat krásu přírody a umění a poděkuji za to.

3.7 Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců

Sedmý bod skautského zákona je velice důležitý pro rozvoj každého mladého člověka a shoduje se se čtvrtým přikázáním křesťanského desatera. Základ poslušnosti je v úctě a důvěře k tomu, koho mám poslouchat, protože věřím, že to se mnou myslí dobře. Poslušnost vede člověka k radosti a pokoji srdce. V Písmu svatém máme mnoho příkladů poslušnosti a také odměny za poslušnost.

Adam, dokud poslouchal Boha, byl šťastný.

Abrahám byl poslušný Bohu a dostal za to zemi i potomstvo.

Maria byla poslušná a byla nazvána blahoslavenou, svatý Josef poslechl anděla a zachránil svatou rodinu.

Služebníci v Káně Galilejské poslechl Ježíše a svatba mohla pokračovat.

Skaut poslouchá své rodiče a vůdce, protože ví, že oni „vidí dále“ a myslí to s ním dobře.

Také ví, že vždy to vede k jeho dobru.

Je ale třeba také upozornit na tak zvanou slepou poslušnost, na kterou se vymlouvali například vojáci, když zabíjeli nesmyslně jen z rozkazu velitele. Poslušností nejsme povinni, když je nám ukládáno něco, co je proti našemu svědomí.

Jeden příběh z ruského kláštera vypráví o mladíkovi, který se chtěl stát mnichem. Přišel za představeným kláštera, ten ho vlídně přijal a jeho první otázka byla, zda dokáže být poslušný. Mladík odpověděl, že s poslušností nemá žádný problém. Zrovna v tu chvíli přecházel kolem staříčkový mnich a představený vyzval mladíka, aby mnicha nakopl. Mladík splnil rozkaz bez váhání a stařík těžce dopadl na kamennou dlažbu. Mladý muž čekal, že ho představený pochválí, ale ten mu řekl, že jej přijmout nemůže, že poslušnost je nutná, ale ne za každou cenu.

Úkol: Dnes budu bez reptání a vymlouvání poslouchat svého rádce a vůdce.

3.8 Skaut je veselé myslí

Skaut, který má veselou mysl je jinými slovy skaut radostný. Slovo radost je od slova rád. Z toho vyplývá, že když mám druhého rád, prožívám radost. Mít druhé rád znamená, že jsem ochoten jim posloužit a dělat pro ně dobro. Radost srdce je trvalý stav. Není to jen chvilkové potěšení z úspěchu nebo z nové věci. Potěšení není trvalé, vyprchá a po něm může nastoupit prázdnota nebo smutek. Je to jako ohňostroj, který je nádherný, ale když skončí, je ještě větší tma.

Cicero: „*Člověk není zrozen pro zábavu, ale pro radost.*“

Veselá mysl skauta má být trvalá. Pramení z dobrého života, dodržování skautského zákona a věrnosti skautskému slibu.

Veselá mysl není totéž, co smysl pro humor. Legraci dovede dělat i člověk, který je uvnitř smutný a humorem to zakrývá. Veselou mysl má ten, kdo se dívá na život s nadějí a důvěrou v Boha. Kdo je pevně přesvědčený, že Bůh je režisérem našeho života a že i těžké věci mají svůj smysl a Bůh je může obrátit v užitek a dobro. Takový člověk v sobě nikdy nenosí sklíčenost a smutek.

Skaut, který má veselou mysl, dokáže vidět věci z té lepší stránky,
umí najít na druhém to dobré,
věří, že každá situace má své východisko,
je trpělivý a nestěžuje si,
povzbuzuje druhé,
nekritizuje, ale hledá řešení,
nepropadá sebelítosti a skepsi,
snaží se o pozitivní myšlení.

O veselou mysl je však třeba pečovat. Tak jako se naše tělo utváří z toho, co dáváme do žaludku, tak se naše mysl utváří z toho, co do ní uložíme. Těžko bude mít veselou mysl skaut, který se dívá jen na horory a ve zprávách vyhledává jen ty katastrofické nebo vulgární. Veselá mysl je mysl čistá, která miluje a vyhledává dobro a krásu.

Úkol: Dnes zkusím zjistit, jestli častěji myslím na věci radostné a krásné, nebo na zlé a negativní.

3.9 Skaut je hospodárný

Slovo hospodárný vychází ze slova hospodář, a to nám pomůže lépe pochopit, proč má být skaut hospodárný. Správný hospodář nakládá se svým majetkem tak, aby jej dokázal udržovat, popřípadě rozmnožovat a hlavně chránit. Majetkem také neplýtvá, ani jej není.

Dobrou příležitost učit hospodárnosti má rádce nebo vůdce na táborech a výpravách.

Hospodárnost zahrnuje šetrné zacházení s přírodou. Skaut by měl vědět, co vše může z přírody použít, aniž by jí uškodil.

Při službách v kuchyni se skauti učí šetrnému zacházení s potravinami, umí zužitkovat přebytky, aby se nic zbytečně nevyhodilo, a také třídí odpad.

Na výpravách se skauti učí šetrnému zacházení s vlastními silami a často také s kapesným od rodičů, které jsou mnozí schopni utratit hned v prvním obchodě.

K hospodárnosti patří také využívání času. Čas je jeden z největších darů a mladí lidé ho často promrhají bezcílným brouzdáním po internetu nebo u televize. Je dobré je vést k tomu, aby si dopředu určili čas na tyto věci a ten pak dodrželi.

Být hospodárný znamená být disciplinovaný v zacházení s věcmi, časem i vlastními silami a zdravím. Hospodárnost má být vnitřní postoj člověka, který si uvědomuje, že je zde na zemi jen správcem, a ne majitelem a že věci, které užívá, nepatří jen jemu.

K postoji hospodárnosti nás vede také skutečnost, že ne všichni lidé na zemi mají dostatek prostředků pro slušný život a není to vždy jejich vinou.

Skaut se ale také musí naučit rozlišovat mezi hospodárností a lakotou. Být lakomý a vymlouvat se na hospodárnost by nebylo správné. Dobrý skaut se umí rozdělit, umí darovat na dobrý účel a udržuje své i svěřené věci v pořádku.

Úkol: Dnes se budu snažit zacházet se společnými věcmi hospodárně a nebudu je ničit.

3.10 Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích

Desátý bod skautského zákona je pro mladého skauta dnešní doby pořádná fuška. Dříve neměl mladý člověk tolik lákadel ze strany společnosti jako dnes. Čistota se totiž nevztahuje jen na čistotu fyzickou, abys byl umytý, abys měl čisté oblečení, domov nebo stan, ale je to v prvé řadě čistota srdce. Vlastně srdce nikdy neušpiním zevnitř, ale zvenku tím, co do něj ukládám. Skaut má být stále na hlídce vlastního srdce. Tak, jako nepustím pochybného člověka v noci do tábora, protože tábor chráním, tak nesmím pustit do svého srdce špinu v podobě pornografie, neetických filmů, vulgárních řečí, pomluv, hněvu, myšlenek na pomstu atd.

Písmo svaté říká: Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.“ Toto slovo je výzvou pro skauta, který slíbil sloužit nejvyšší pravdě a lásce. Úkol desátého bodu je tak těžký, že na něj člověk nestačí sám. Je třeba být vírou spojený s Nejvyšší Pravdou a Láskou a dostane dost síly k dodržování čistoty srdce. Pro věřícího skauta je také velkou pomocí modlitba k Panně Marii a andělům strážným. Žitá čistota je výsledek neustálého obnovování a upevňování života s Kristem.

Marek Orko Vácha: *„Modlitba nám obnovuje čisté srdce. Ti, kdo mají čisté srdce, neuvidí nové věci, ale uvidí je jinak – tak jak jsou, bez pokřivení.“*

Úkol: Dnes postavím ke svému srdci hlídku, aby kontrolovala, co do něj vchází a nepustila nic, co tam nepatří.

4. LITERATURA

1. Phil Bosmans; Nezapomeň na radost
2. Peter Weissman; Laskavé slovo na každý den
3. Petr Hájek – Balů: Od stromu mládí k dospělosti
4. Marek Orko Vácha: Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec